

som engang høre til de forskjellige Rangtrin. Myndighedsmisbrug tror jeg rigtignok meget let ville forebygges ved Hjælp af Følks almindelige sunde Forstand, som fører til, at den, som er ansat i Forpleiningskorpsen, ikke lettelig finder paa at ville tage Kommandoen overfor Tjenden fra den, der hører til Kombattantkorpsen, og omvendt. Frygter man alligevel for Myndighedsstridigheder, saa kunne disse i hvert Fald meget let forebygges ved en eller to Paragrafer i Hærens Tjenestereglement.

Dermed har jeg egentlig sagt, hvad jeg ønskede at sige til min ærede Kollega; men jeg vil gjerne tilføje en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem fra Byen (S. Pedersen), som talte paa Thingets Venstres Begne. Den Side, som han i dette Dieblik talte for, er den, som ellers bestandig har udtalt sig imod det store militære Spørgsmaal, som kan siges at have været brændende i nogle Aar, og som jagtens vil vedblive at være det endnu en Stund, nemlig Kjøbenhavns Befæstning. Den Side, de Herrer, som ere absolut imod Kjøbenhavns Befæstning, vil jeg bede overveie meget nøie, om det ikke vilde være rigtigst at følge os Andre i denne ene Sag om Forpleiningsvæsenets Ordning. Det er nemlig en Sag, som netop har den allerhøieste Vigtighed i det Tilfælde, at vi ikke faae Kjøbenhavn befæstet, thi saa vil Landets Forvar tillands udelukkende bero paa den marcherende Armees, og for den marcherende Armees er Forpleiningsforstandige og rigelige Ordning en Ting af allerstørste Betydning. Det vil enhver, som nogenstunde har været ude som Soldat, særdeles vel vide Bistod om, at der er intet mere Udælgende for en Armees, end naar den skal julte eller gaa uden Klæder og Sto. Enhver, som har været Soldat, vil vide, at have vi f. Ex. 40,000 Mand i Marken, saa skal Maden komme til enhver Enkelt af disse 40,000 en Gang hver 24 Timer, og sker det ikke, saa kan man maaske første Gang sætte sig ud derover, men anden Gang lykkes det ikke. Det at skaffe Madvarer til Soldaterne, hver Gang de ere gaade i Divouak eller Kantonnement, dette at sikkre dem, at de hver Gang Marchen er færdig, og de have slaaet Leir, kunne slaa sig til Rod og, saa snart de have pudset deres Waaben og Hætte, kunne sætte sig hen og se paa, hvorlunde deres Kjødgrøder komme i Rog, saaledes at disse altsaa ikke ere tomme — det er Ting af allerstørste Vigtighed, og det er en Ting, som, naar man skal være sikker paa, at den er ordnet selv under ulykkelige Forhold, og selv naar Armeen er slaaet ud fra sin oprindelige Forbindelse, som den har gjort

Regning paa at faae Forsyning fra, fordrer meget stærk Organisation af Forpleiningsvæsenet og tillige en meget smidig Organisation. Det er en Ting, som forudsættes, at man for det Første i de lavere Poster har Følk, som ere redelige og kjende deres Ting, som føre deres Regnskab med Orden, saa at hver Mand faar, hvad der tilkommer ham, uden at Noget gaar tilspilde, hvilket vilde være meget kostbart for Armeen, og det forudsætter tillige, at der i de øverste Poster i Forpleiningsvæsenet findes Følk, som ikke alene kunne sidde paa et Kontor og skrive til daglig Brug om Anskaffelse af Kjød, Klæst, Sto og Støvler osv., men som tillige i sig selv have Resourcer. Hjælpekilder til, naar det kniber, naar Resourcer skulle tages andre Steder fra, end hvor man oprindelig er vant dertil, at finde, hvad der skal bringes tilveie, og Hjælpekilder til at skaffe Alting tilstede i rette Dieblik og paa rette Sted. Som sagt, ingen Mand i Armeen taaler at julte stort mere end 24 Timer, og det er derfor, jeg tror, at de Herrer, hvis de modsætte sig en bedre, og som det ærede Medlem anerkjendte, en nødvendig Omordning af vort Forpleiningsvæsen, saa gjøre de derved en stor Uret mod Armeen, ikke mod Armeen, den officielle Armees, alene, men mod hele den Nationens Ungdom, der i paakommende Tilfælde skal føre Nationens Sag, og det i højere Grad, hvis det Parti, som de Herrer tilhøre fører sin Sag igjennem og hindrer Kjøbenhavns Befæstning, thi i saa Tilfælde vil der mellem en Landgang paa Sjælland og Danmarks endelige Udælgelse ikke staa Andet end den Armees, vi kunne sætte i Marken, og som det var bedst var forsynet med, hvad den behøvede, i rette Tid og paa rette Sted. Derfor skal jeg anbefale Sagen baade til Thingets Venstre og dets Høire.

S. Pedersen: Jeg er det ærede Medlem meget taknemmelig for den Omhu, han har for os, for den Veiledning, han har været saa venlig at give os, for at vi kunne finde det Rette. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at dersom han vil slutte Afford med os om denne Sag, skal jeg gjøre den Smule Indskydelse, jeg har, gjældende i Retning af at enes om dette Forslag, hvis han vil enes med os om, at vi kunne komme bort fra det urimelige Foretagende, han nævne, nemlig Kjøbenhavns Befæstning. Forøvrigt skal jeg sige, at jeg erkjender, som jeg har sagt, at denne Sag fortjener at ordnes og ændres. Men Sagen er jo den, at det gjælder i denne Sag som i alle andre, at naar man vil have en Sag igjennem ad regelmæssig